

POSUDEK VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA VÝTVARNÉ VÝCHOVY
OBOR: PEDAGOGIKA – VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Student:	Bc. Daniela Barochová
Vedoucí práce:	PhDr. Věra Uhl Skřivanová, Ph.D.
Název diplomové práce:	Od košíkářství po výtvarnou výchovu v environmentálních kontextech

Diplomová práce Bc. D. Barochové má na první pohled dobrý tvar, strukturu a logicky členěný obsah. Zcela splňuje veškerá odborná kritéria kladená na závěrečné kvalifikační práce. Samotné téma diplomové práce považuji za velice aktuální, protože v české výtvarné pedagogice v období digitálních médií bylo pozapomenuto – málo bývá totiž řešeno téma tradičního řemesla a jeho přínosu pro výtvarnou edukaci. Stejně tak výtvarné činnosti pedagožek v praxi jsou sice inspirované land artem, avšak hlubší uchopení environmentální tematiky či problematiky ekologie v kontextu soudobé výtvarné výchovy je opomíjeno. Toto téma je přitom v současném umění aktuální a například pro čechoamerickou umělkyni, Barbaru Benish má zásadní význam. B. Benish se totiž věnuje tématům jako je udržitelnost hospodářství, ekologická udržitelnost, udržitelnost přírodních zdrojů a energií.

Diplomová práce vyniká kultivovaností jazykového projevu a senzitivním uchopením tématu. Autorka si klade otázky: „Lze ve výtvarné výchově využívat košíkářské řemeslo, aniž by se výuka výtvarné výchovy stala pouze manuální dovedností? Jakým způsobem lze v současné době naplňovat cíle environmentální výchovy ve výuce výtvarné výchovy?“ Za účelem poznání této problematiky si diplomantka stanovila filozofická východiska práce, věnovala se postoji k přírodě z hlediska estetického i etického, zabývala se tématem environmentálního vědomí. Od technik košíkářských a tkalcovských a výrobků užitého umění popsala realizace z proutí ve veřejném prostoru, objektovou a architektonickou tvorbu. Ze soudobých autorů inspirovali její vlastní tvorbu i výtvarné žákovské úkoly: David Nash a jeho land art, Lizzie Farey – košíkářka a designérka, která se však věnuje také volnému umění, Jan Tyrpekl, zaměřený na udržitelnou architekturu, a již výše uvedená Barbara Benish. Mezi další jmenované umělce náleží Alan Sonfist nebo Joseph Beuys.

Autorská tvorba spočívá v záznamu růstu na několika místech do kruhu zasazených vrbových prutů. Jedná se o pozorování přírodních dějů a proměn ve vztahu k prostředí. Zásah autorky je úmyslně minimální, tvůrčí proces se prolíná s procesem přírodním. Po dvě léta jsou tyto proměny dokumentovány v Deníku vrby na základě fotografií, textů, barevných experimentů i lineární kresby růstu prutů. Jediným nedostatkem této kapitoly je několik chyb ve shodě přísudku s podmětem.

Cílem části didaktické je podnítit vztah současných žáků k přírodě a zabývat se ekologickými tématy i průřezovým tématem RVP ZV – environmentální výchova, zároveň však také začleňovat tvůrčím způsobem tradiční ruční řemeslo a ověřovat jeho možnosti využití v rámci osobité žákovské výtvarné tvorby. Autorka se poctivě seznámila s různými koncepcemi výtvarné výchovy v odborné literatuře, a to M. Fulkové, L. Kitzbergerové, V. Roeselové, M. Pohnerové, J. Slavíka i P. Šobáňové, stejně jako např. s dizertační prací O. Vrškové „Ekologické kontexty v teorii a praxi výtvarné výchovy“ z r. 2008.

Diplomová práce je velice zodpovědně a citlivě sestavená, zvolený přístup je originální. Ráda ji doporučuji k obhajobě.